

[Stensballe.]

det kan jo dog ikke være Nationalbanken, der her ikke har handlet i rette Tid med Hensyn til at skaffe Valuta frem, det maa være Regeringen. Og enhver kan jo se nu, at det vilde have været en Fordel, om den højtærede Finansminister i god Tid havde sikret sig et udenlandsk Laan til Afløsning af det Laan, der forfaldt den 15. November. Det er ikke sket, og dette har været en stærkt medvirkende Aarsag til, at der saa pludselig indtraadte et Sammenbrud med Hensyn til vore Valutaleverancer.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) maa ganske have misforstaaet ikke blot mine Ord, men ogsaa Meningen med Ordene. Jeg har ikke bebrejdet Nationalbanken noget, jeg har bebrejdet Regeringen noget — det samme, som jeg gjorde nu igen —, og deraf kan det ærede Medlem ikke udlede noget om, at mit Parti skulde ønske at se en Statsbank fremtræde. Det ønsker jeg i hvert Fald ikke, og jeg tror, at mit Parti staar paa det samme Standpunkt.

Endelig vil jeg gerne sige til den højtærede Handelsminister angaaende hans Ansvaret, at naturligvis har Nationalbanken Ansvaret, hvis den ikke følger de Direktiver, der bliver givet. Men saaledes som Forholdet nu stiller sig, er det jo Handelsministeren, der giver Direktiverne, og vel ogsaa har givet Direktiver, og det er i Overensstemmelse med dem, Nationalbanken skal handle. Dermed faar Handelsministeren fremdeles Ansvaret for den Valutapolitik, der bliver ført derovre.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg tror, at den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) i nogen Grad misforstaar Situationen. Det ærede Medlem maa ikke tro, at Spørgsmaalet om danske Obligationer paa fremmede Hænder, som eventuelt skulde komme hjem ved Statslaanets Ombytning, har været ude af Nationalbankens Overvejelser, siden Løsningen fra Guldet fandt Sted. Og jeg kan sige til det ærede Medlem, at det ikke har voldt nogen Frygt hos Nationalbanken, at den vidste, at der skulde betales nogen udenlandsk Valuta tilbage den 15. November. Naar det ærede Medlem synes at mene, at det er en kedelig Dag, det kommer paa, maa det ærede Medlem være klar over, at den 15. November er fastsat, den Dag kan der ikke røres ved. Men det er altsaa ikke kommet bag paa Nationalbanken, og hvis det ærede Medlem tror, at det er det, der har voldt de

Vanskeligheder, der findes i Øjeblikket, saa er det ærede Medlem ikke helt i Stand til at vurdere Kvantiteterne indenfor den nuværende Situation. Det ærede Medlem nævnte et Beløb, som han mente kom hjem fra Udlandet i Statsobligationer ved denne Ombytning af Laanet. Jeg har ogsaa set et saadant Tal i Aviserne — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem har sit Tal herfra. Jeg tror ikke, det er rigtigt, jeg tror, det er for stort; jeg er ikke i Stand til at opgive noget andet Tal, men de Oplysninger, jeg har, gaar i hvert Fald ud paa, at det Beløb, det ærede Medlem nævnte, er væsentligt udover, hvad det drejer sig om. Det eneste, det ærede Medlem med Berettigelse vilde kunne sige, var dette: Hvorfor forudsaa Regeringen ikke, at England vilde forlade Guldmøntfoden den 20. September 1931? Det kan det ærede Medlem med Rette bebrejde Regeringen, men det Angreb modtager jeg gerne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 238 af 29. September 1931 om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 91).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 2⁵⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.